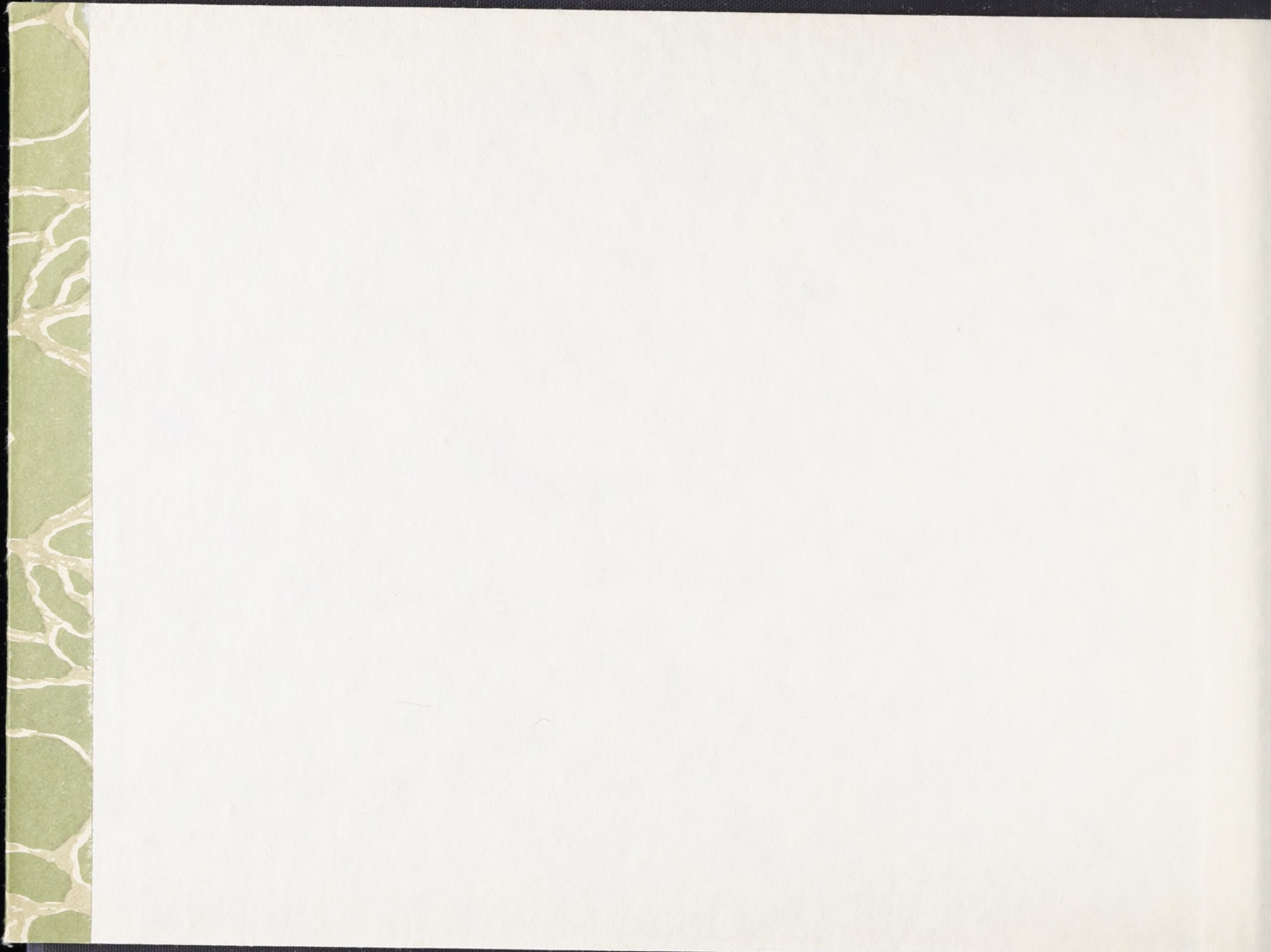

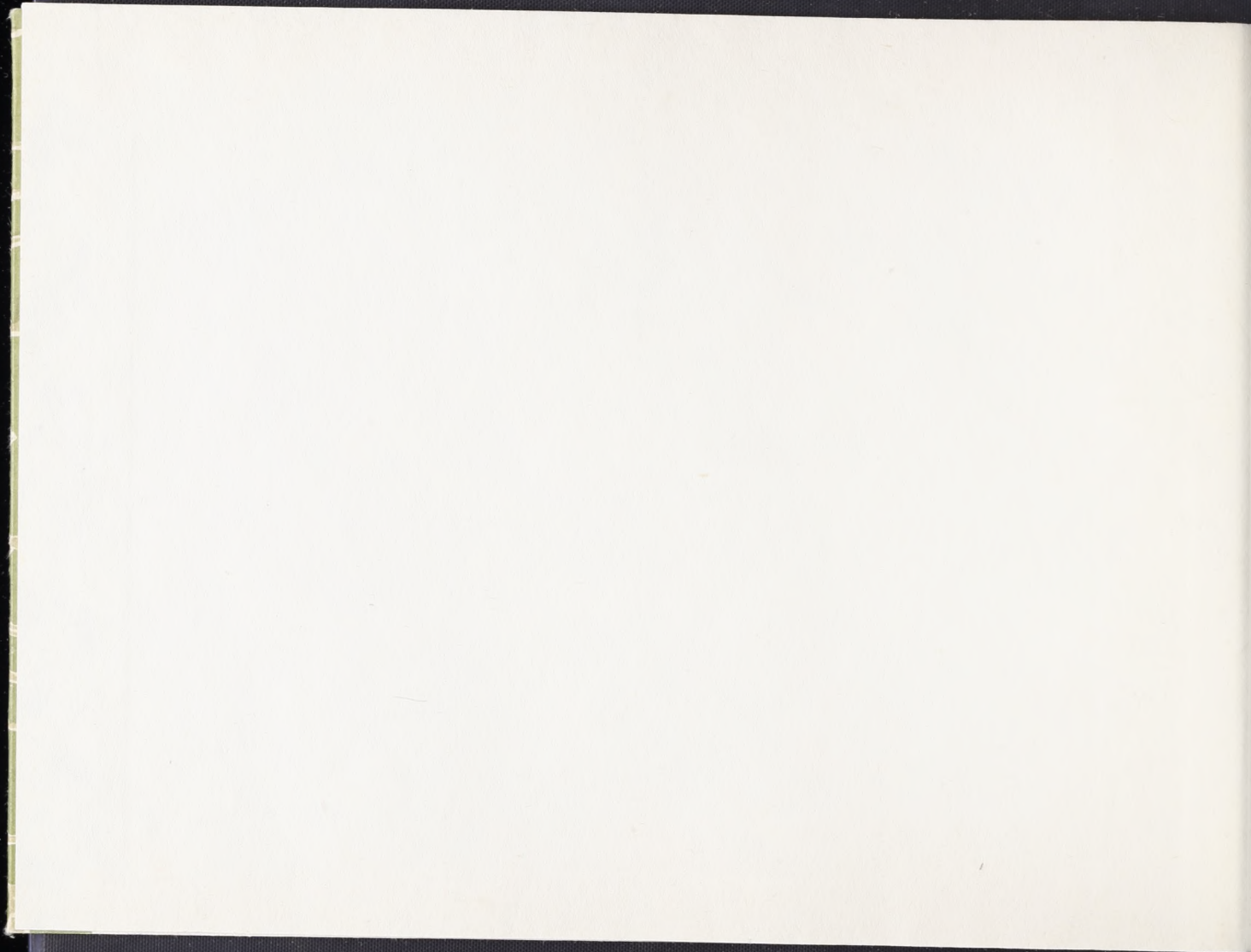
1413105

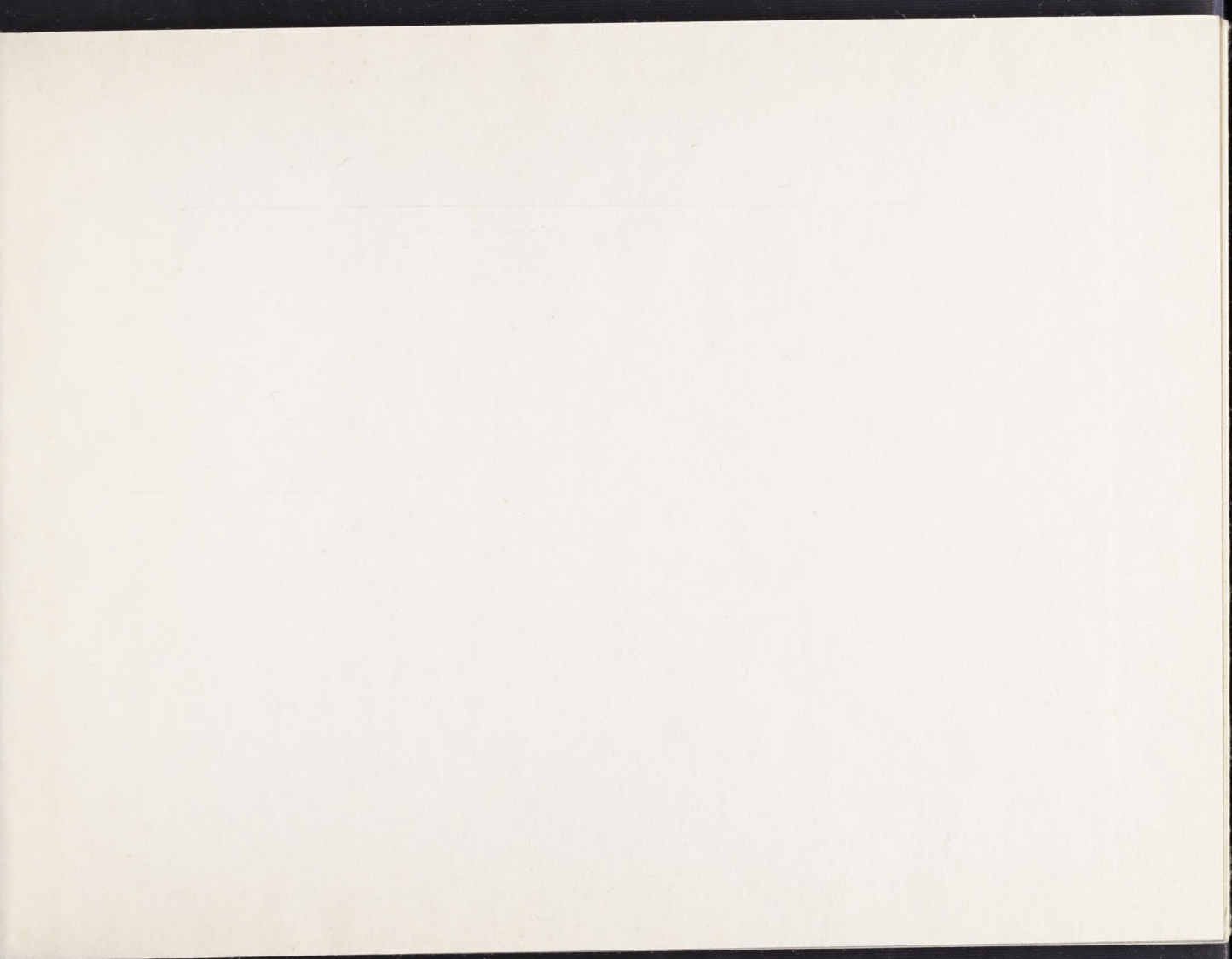

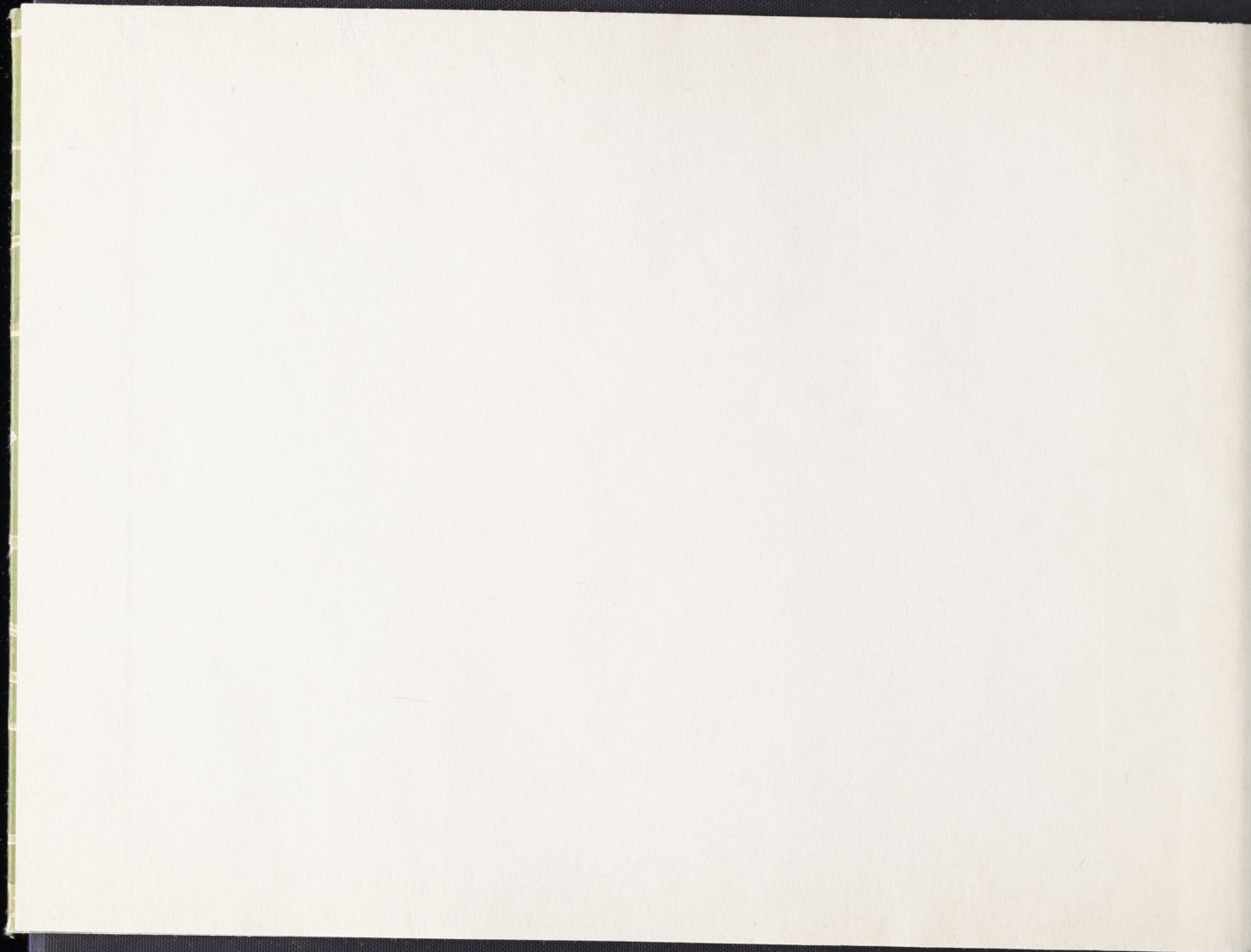

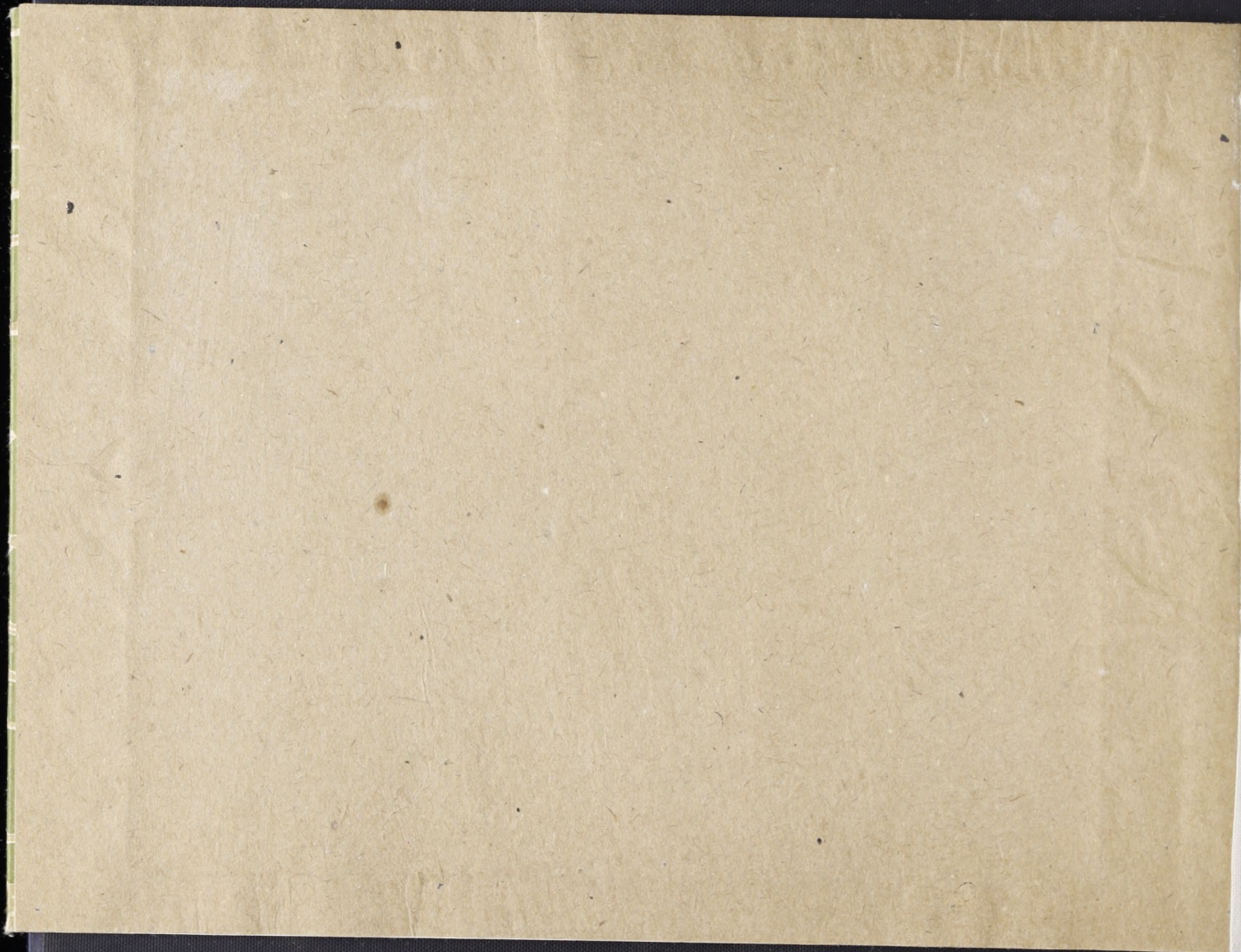

A.W.

PRZYGODY CIPUSIA

MARJA DYNOWSKA

PRZYGODY CIPUSIA

NAKLAD GEBETHNERA I WOLFFA
WARSZAWA - KRAKÓW - LUBLIN - ŁÓDŹ
PARYŻ - POZNAŃ - WILNO - ZAKOPANE

III V. 4113. 105

111.413.105

ZASTRZEGA SIĘ WSZELKIE PRAWA PRZEDRUKU

Biblioteka Narodowa
Warszawa

30001010173242

Druk Wyd.
Loewes Verlag
Ferdinand Carl
Stuttgart

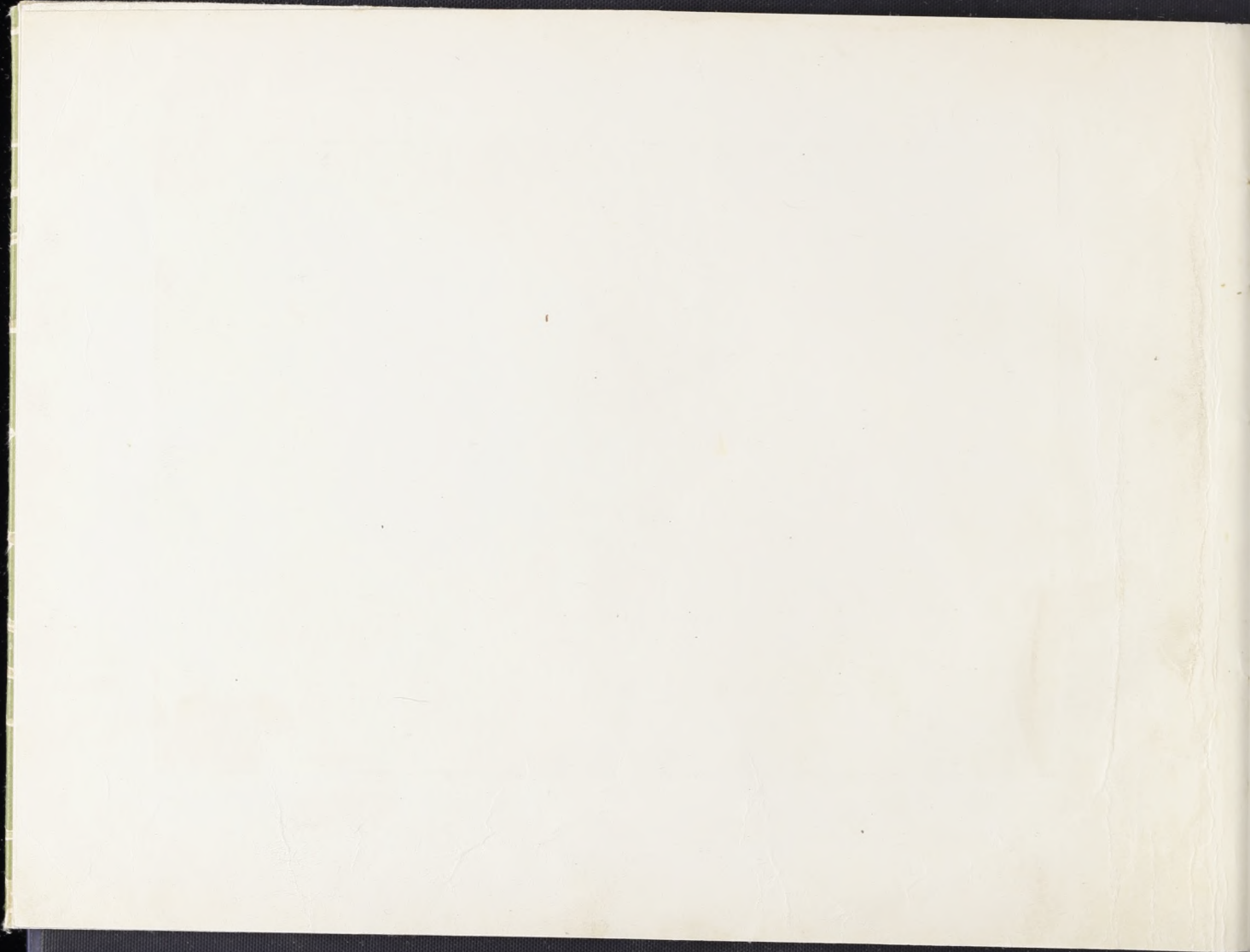
1986 K 1796

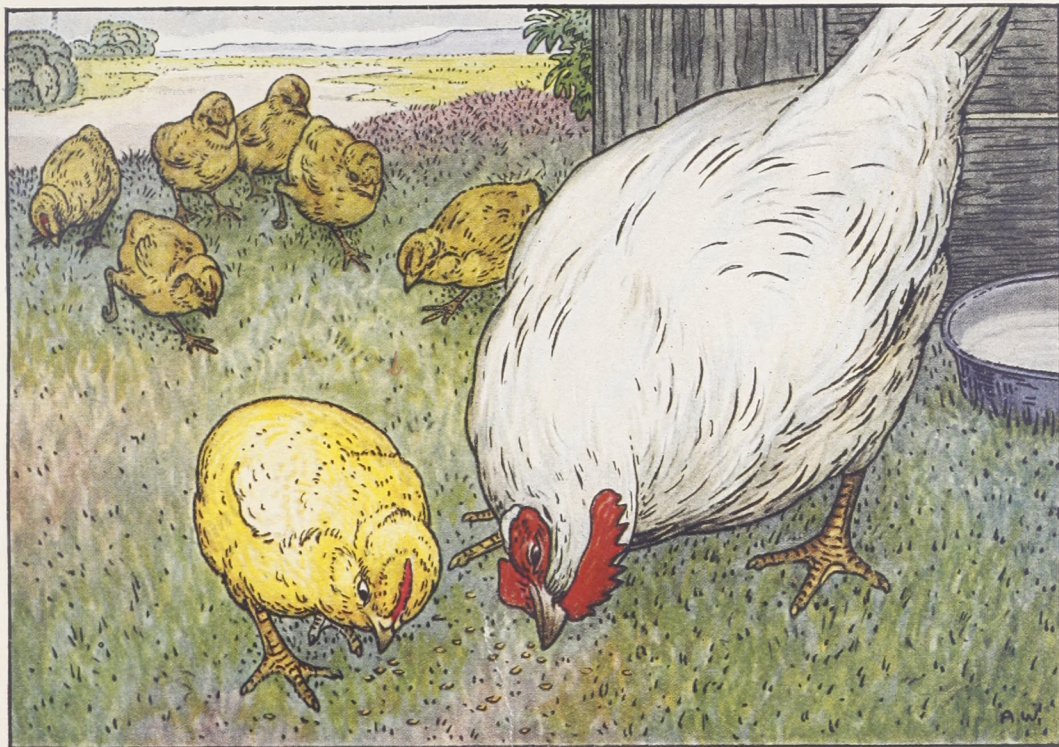

Z białej chatki — tylko łupki,
Cipuś wyszedł dziś z skorupki.

Zrobił krok, dwa... nabrał tchu...
«Hni... Niepięknie jakoś tu!

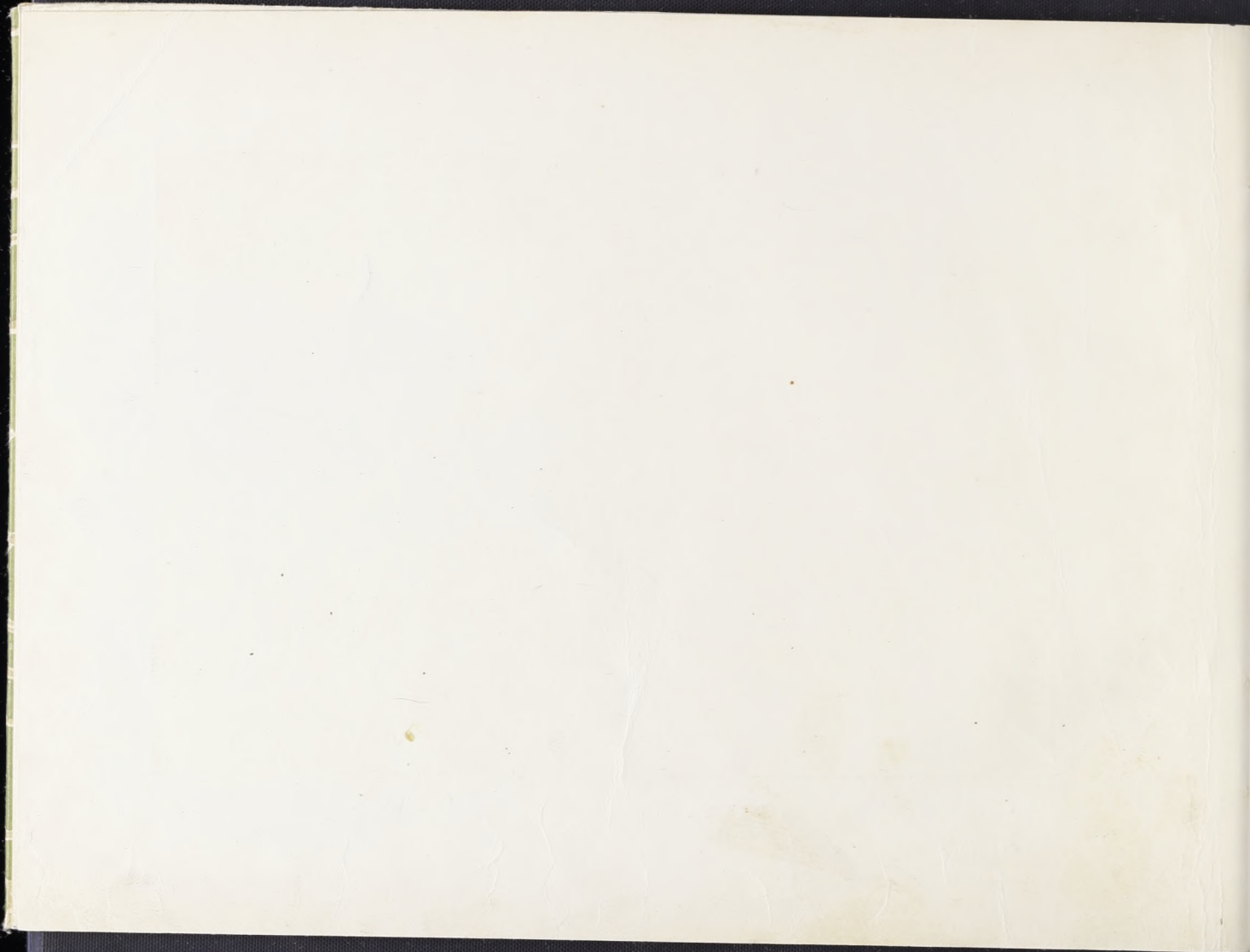

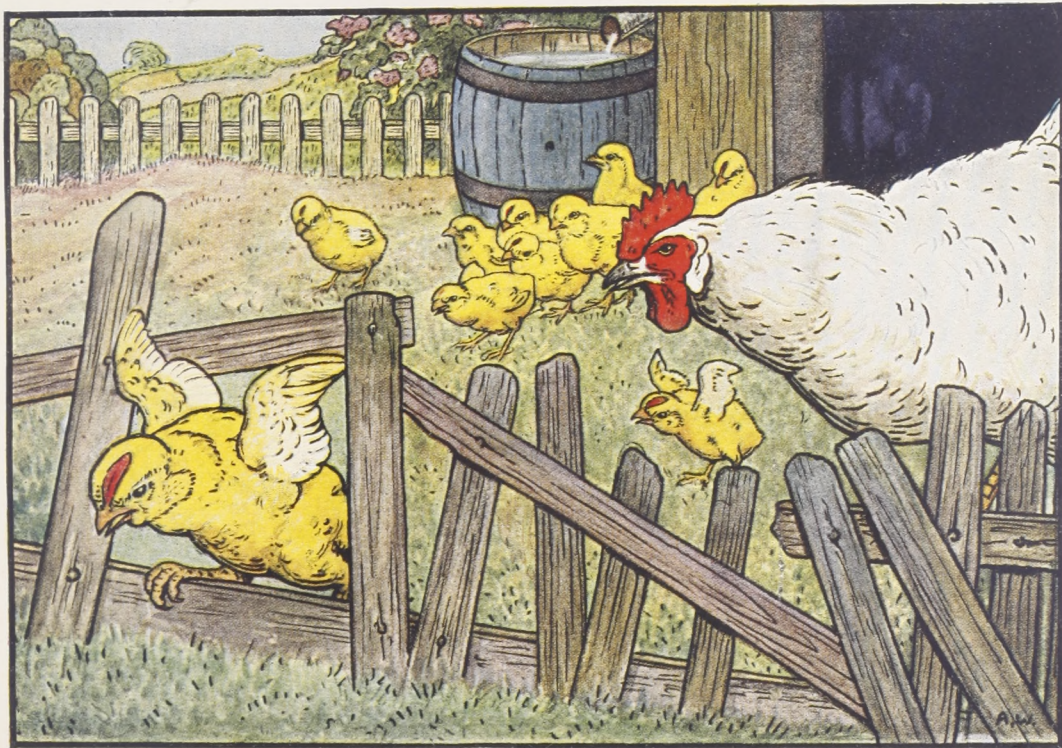

«Zimno, głodno, pip, pip, pi,
Bywaj, matuś, pomóż mi!»

Biegnie matuś: «Ko ko ko!
Masz ziarenko, jedz mi to!»

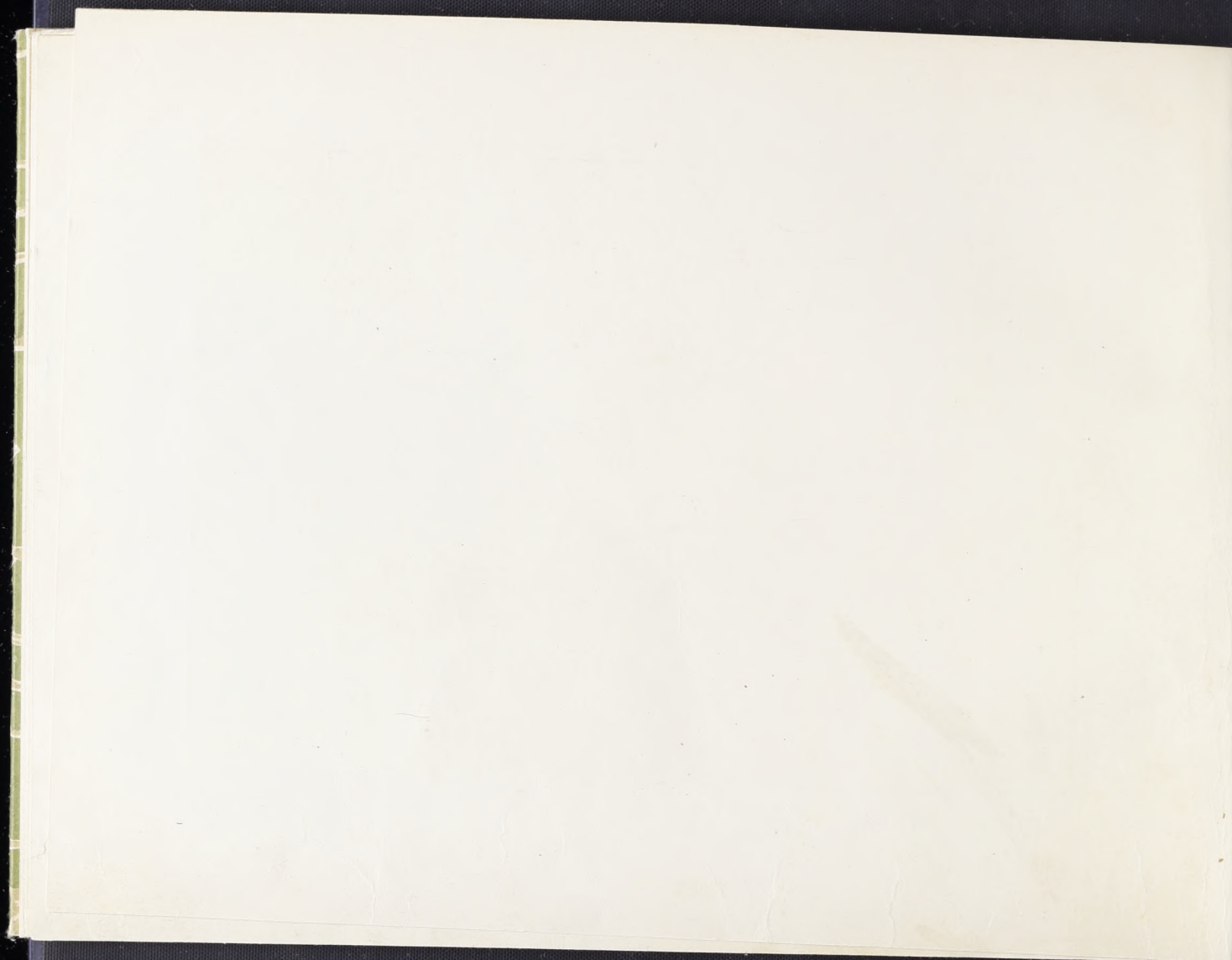

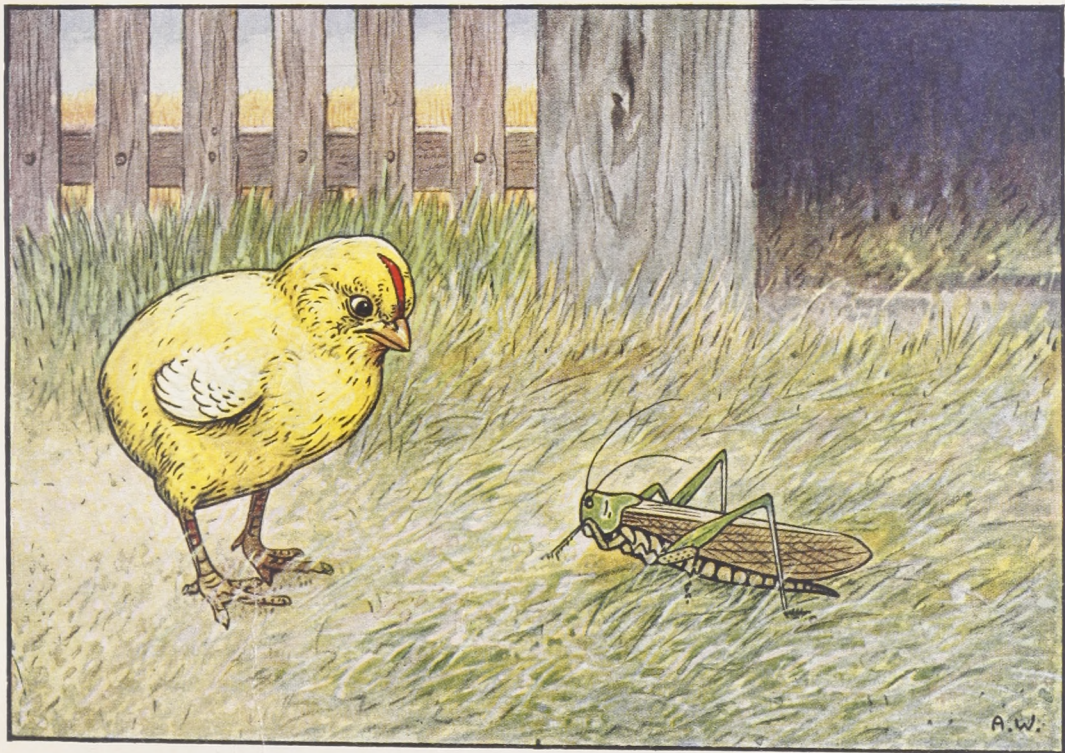

W dwa dni potem Cipuś duży
Już rozmyśla o podróży.

Próżno matka woła: «Stój!»
Już za płotem Cipuś mój.

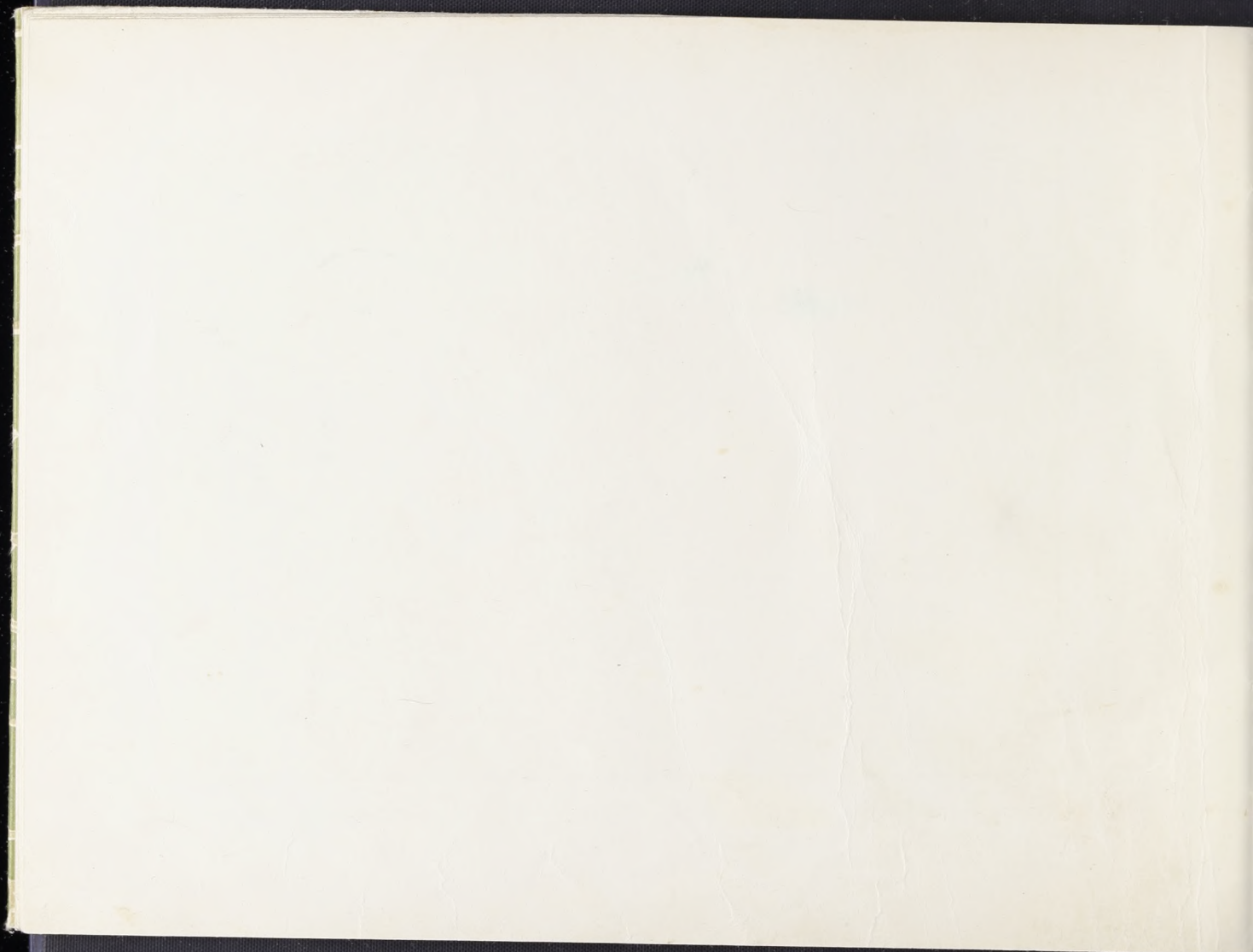

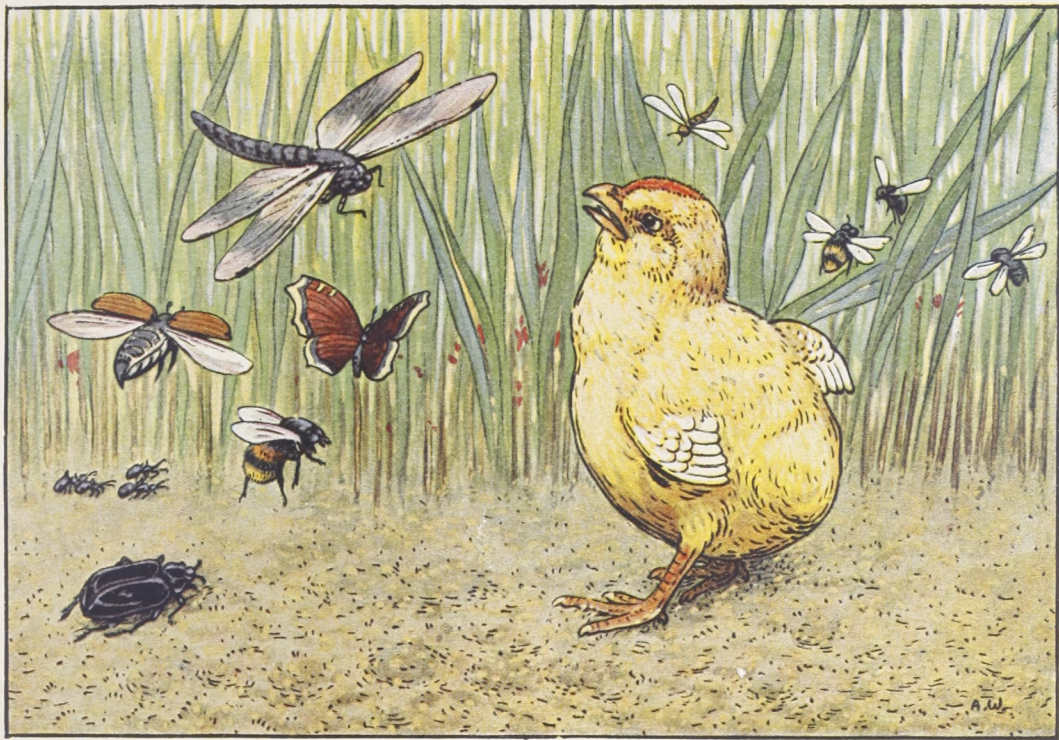

Kroczy dumnie, nagle: ach,
W trawie skrył się wielki strach.

Ale bać się — brzydka rzecz,
Więc na stracha krzyknął: «Precz!»

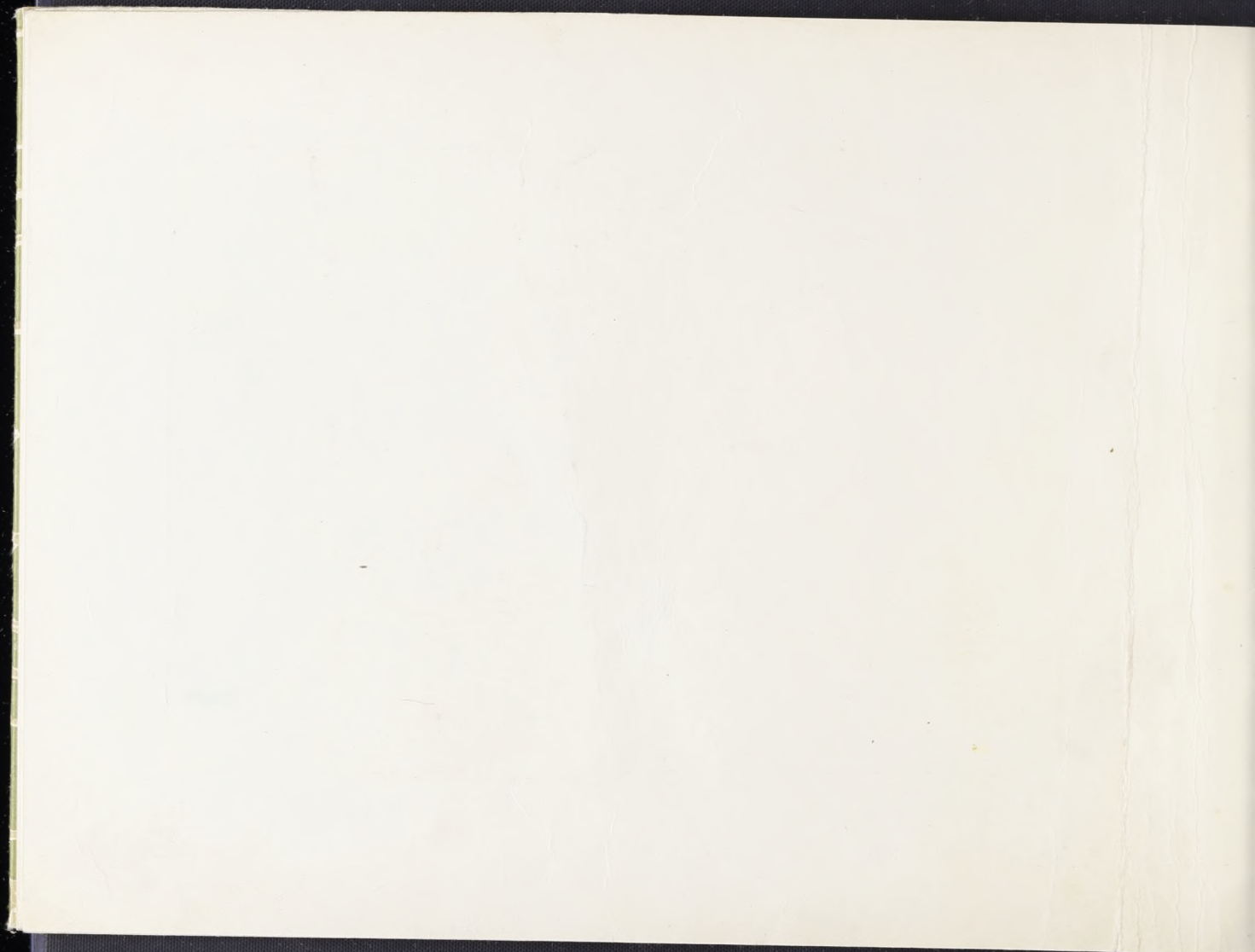

Wśród zieleni słyhać szum:
Bzz...Bzz...Bzz...Bzz...Bum... Bum... Bum...

Podniósł z dziwu dziób do góry:
«Snać nie same w świecie kury!»

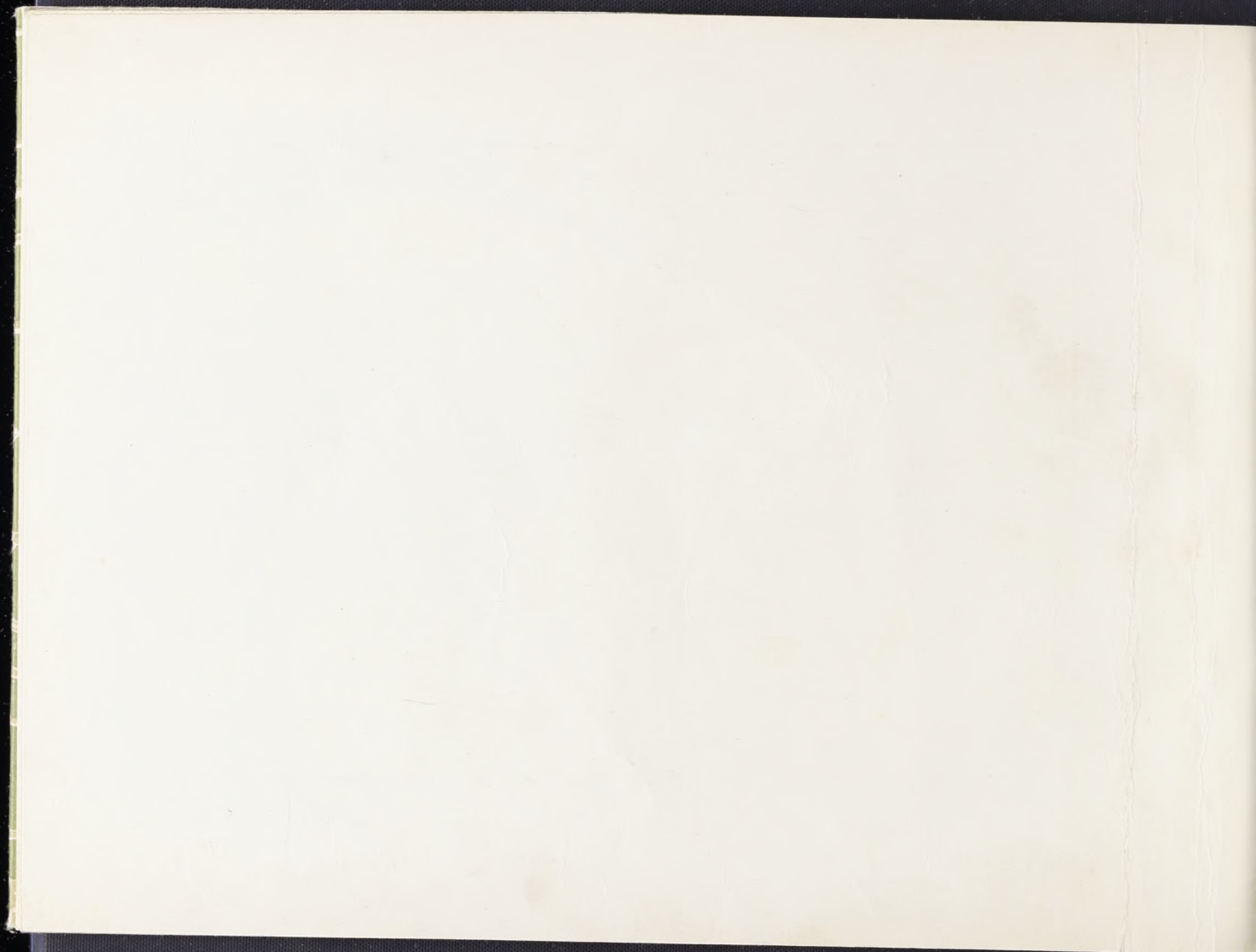

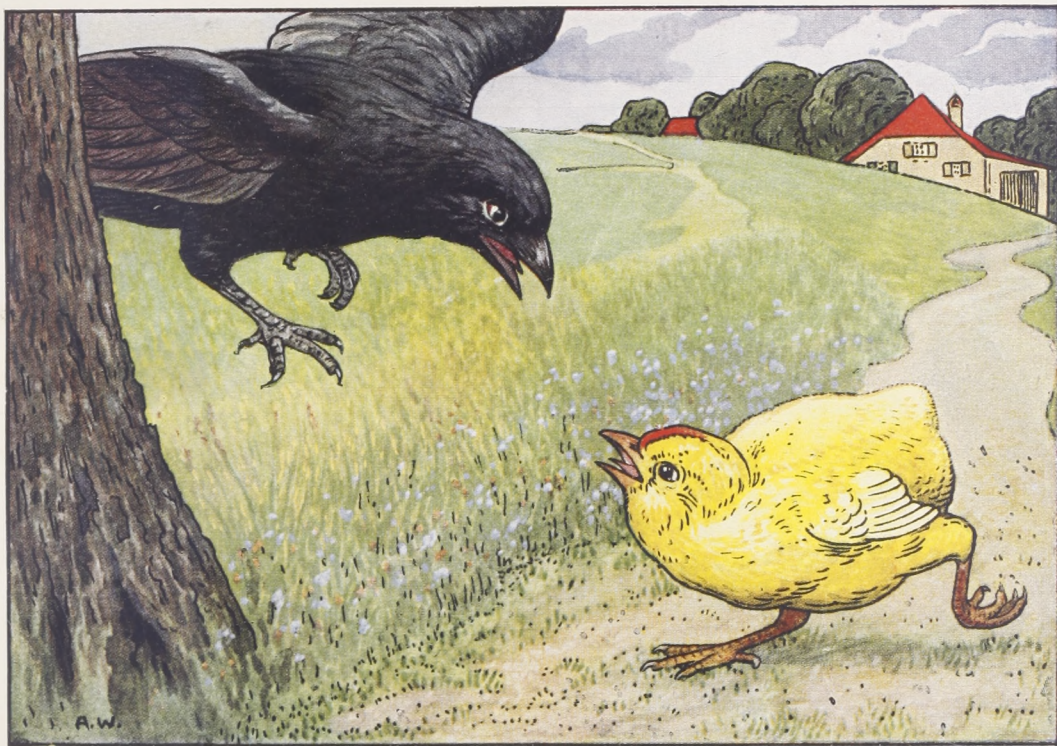

Pośród stawu dojrzał kaczkę:
«Ojej! Toną nieboraczki!»

Kaczki na to: «My pływamy,
Gdy się boisz, wróć do mamy».

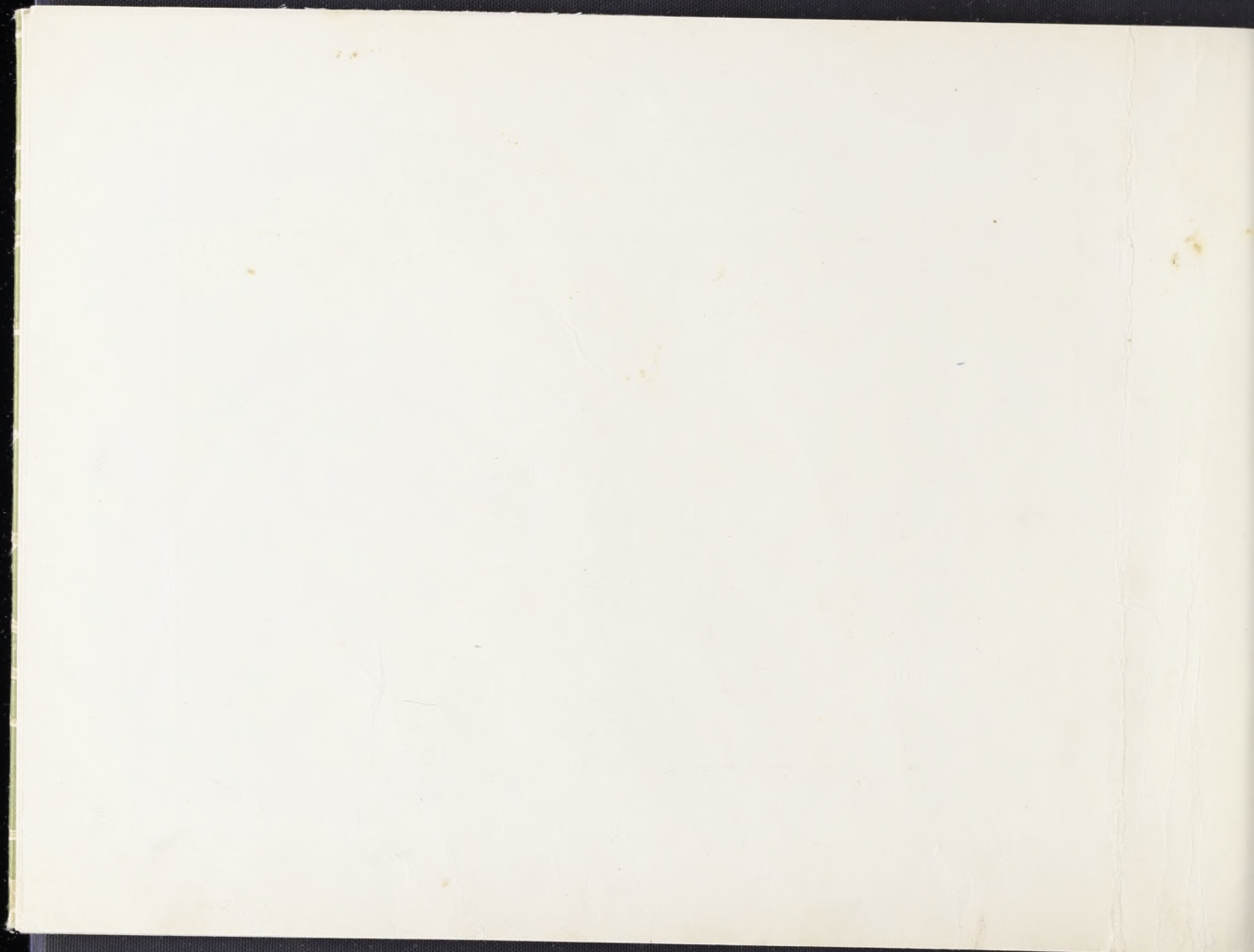

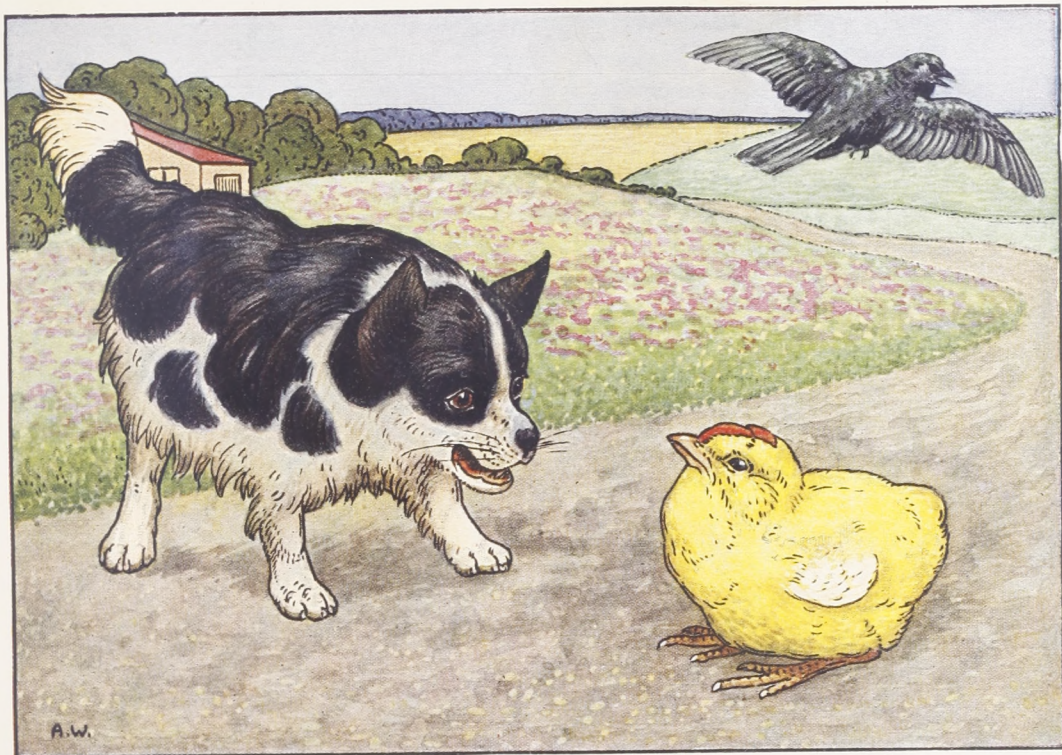

Aż tu: «Kra kra!» słyszy blisko...
«Rety! Co to za ptaszysko?..»

Zmyka Cipuś, oj, bo wie,
Że go czarna wrona zje.

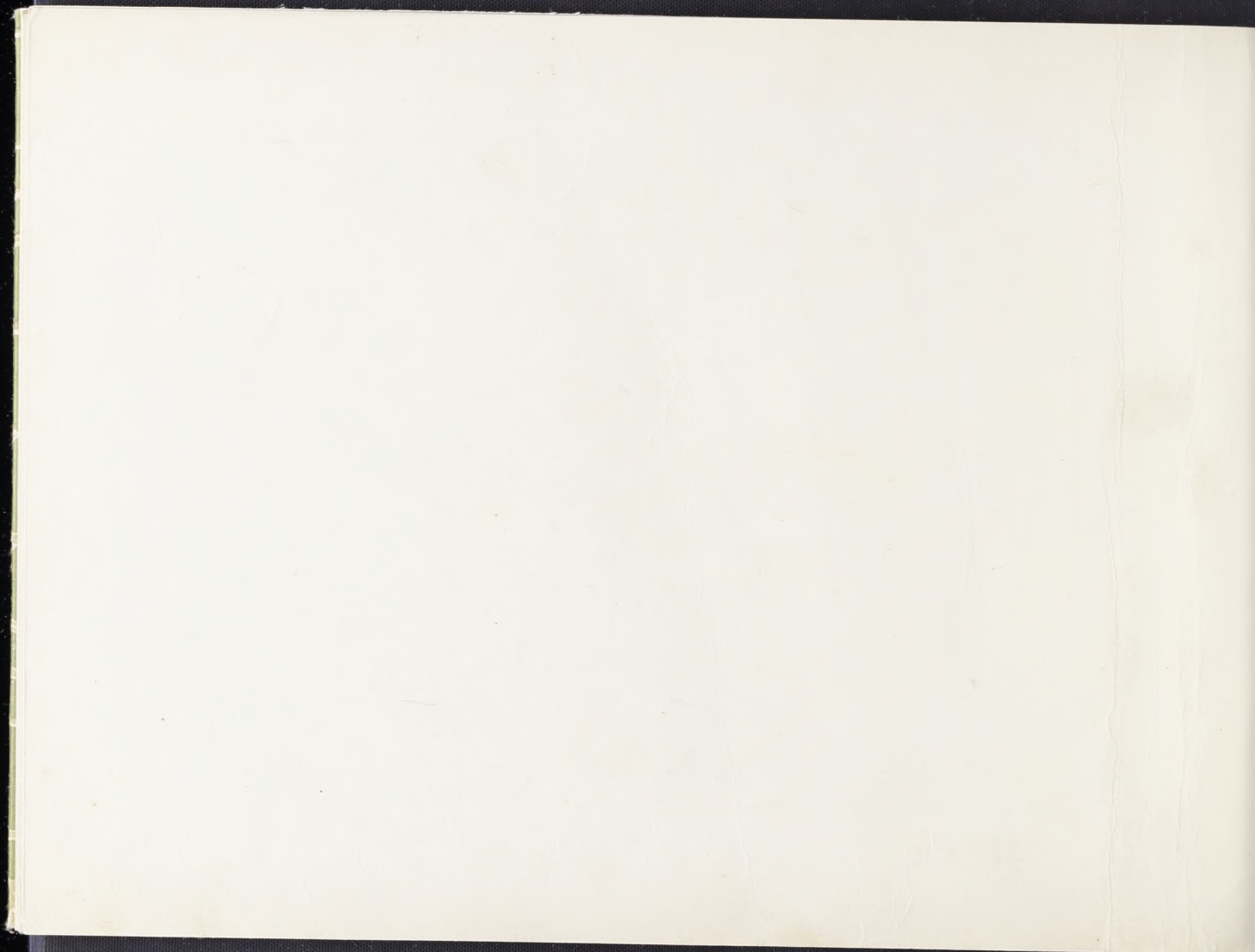

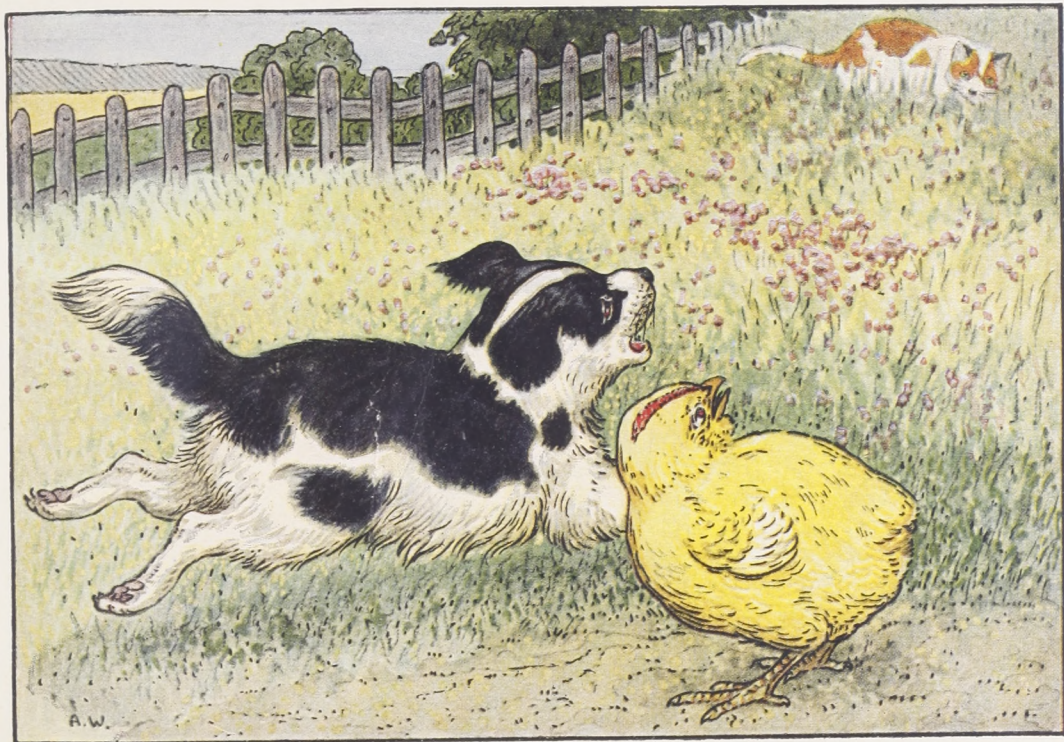

Szczyściem dobry Burek bieży,
Spłoszył wronę, jak należy,

A do Cipka: «Co to? Co to?
Gdzieżes zaszedł, ty niecnoto?»

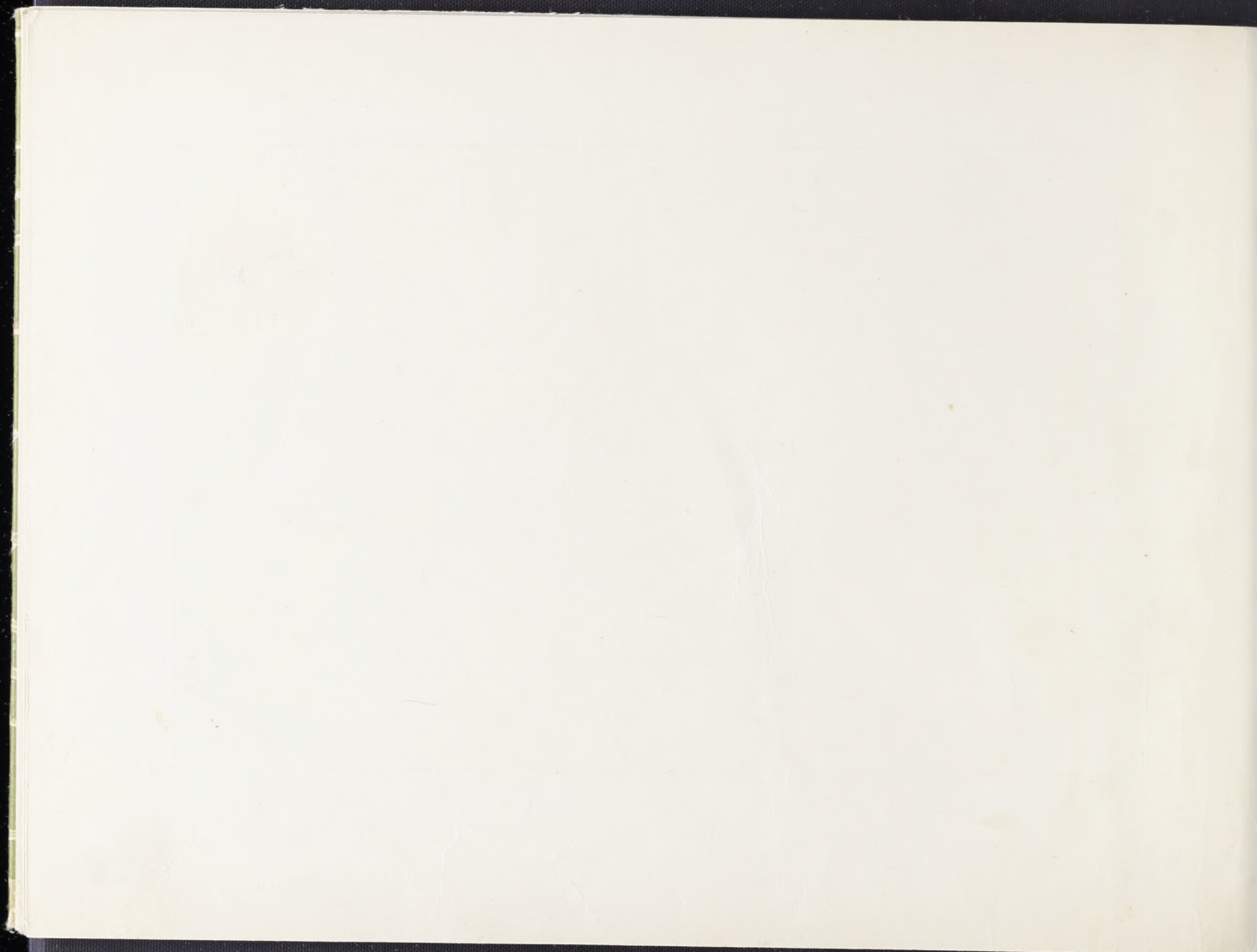

Cobyś zrobił tu bez Burka?
Marsz mi zaraz do podwórka,

Bo cię pożre srogi kot,
Dalej żwawo, sio, za płot!»

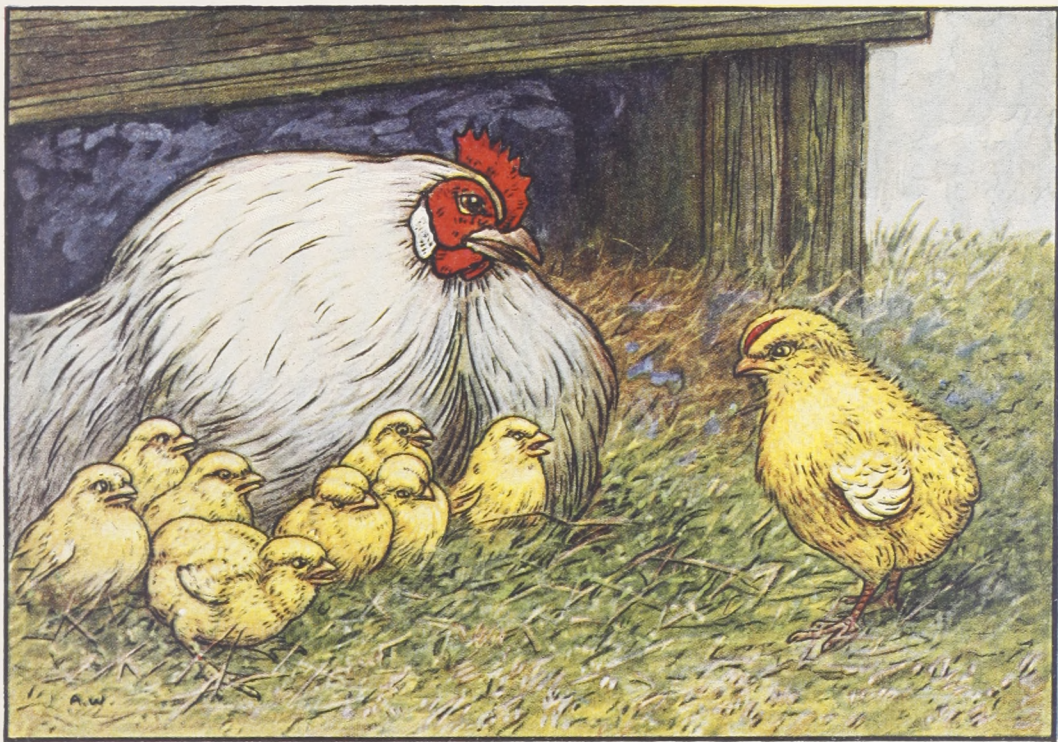

Trzeba wracać, trudna rada!
Nagle z chmury grom wypada,

Potem lunął zimny deszcz,
Aż Cipusia przejął dreszcz.

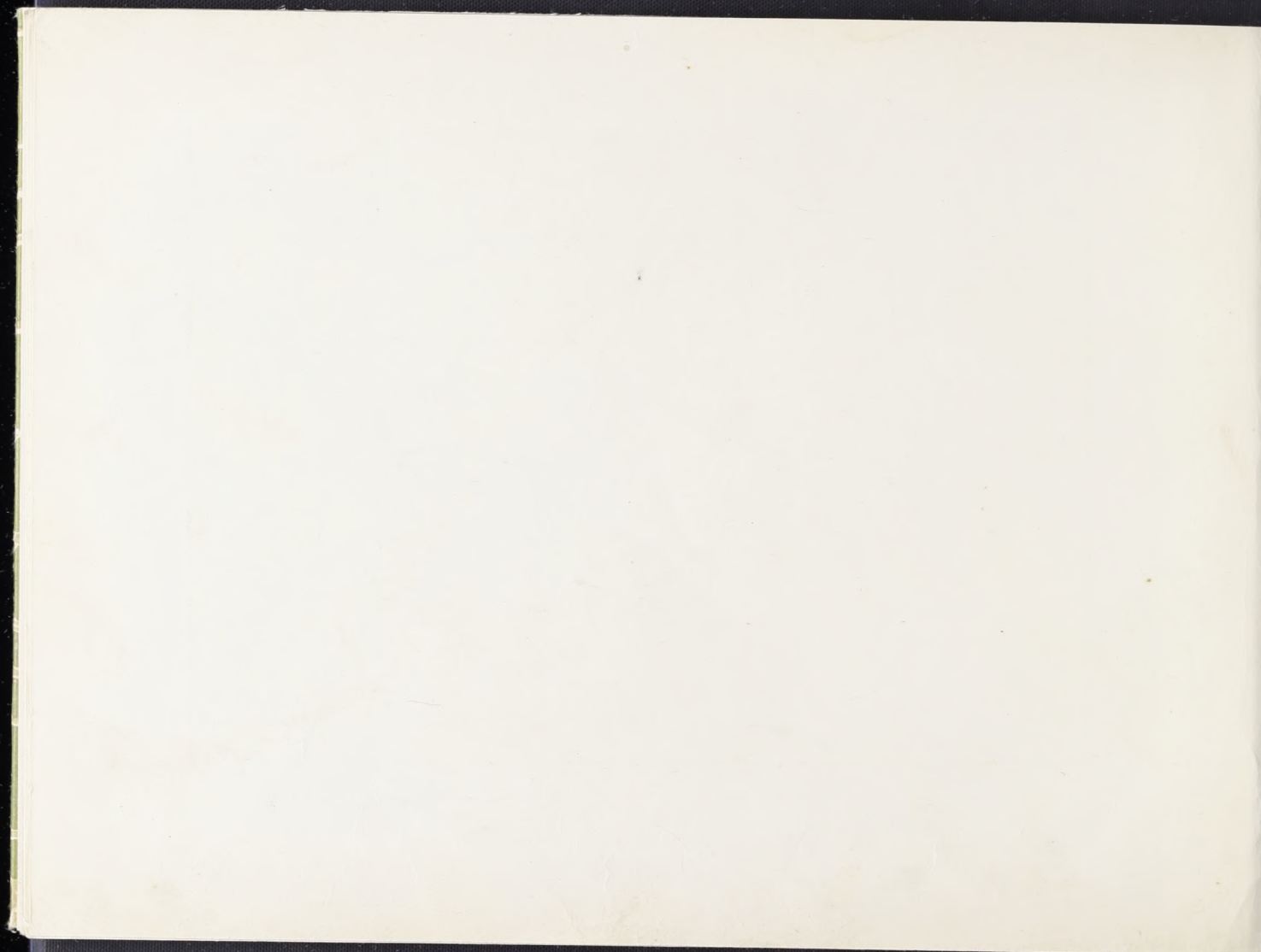

Zmokły piórka, co tchu zmyka,
Wreszcie dobiegł do kurnika

I zawołał: «Pip, pip, pi,
Matus, matus, daruj mi!»

Więc matusia przebaczyła,
Pod swem skrzydłem przytuliła,

Mówiąc: «Widzisz, dobrze to
Słuchać mamy, ko, ko, ko!»

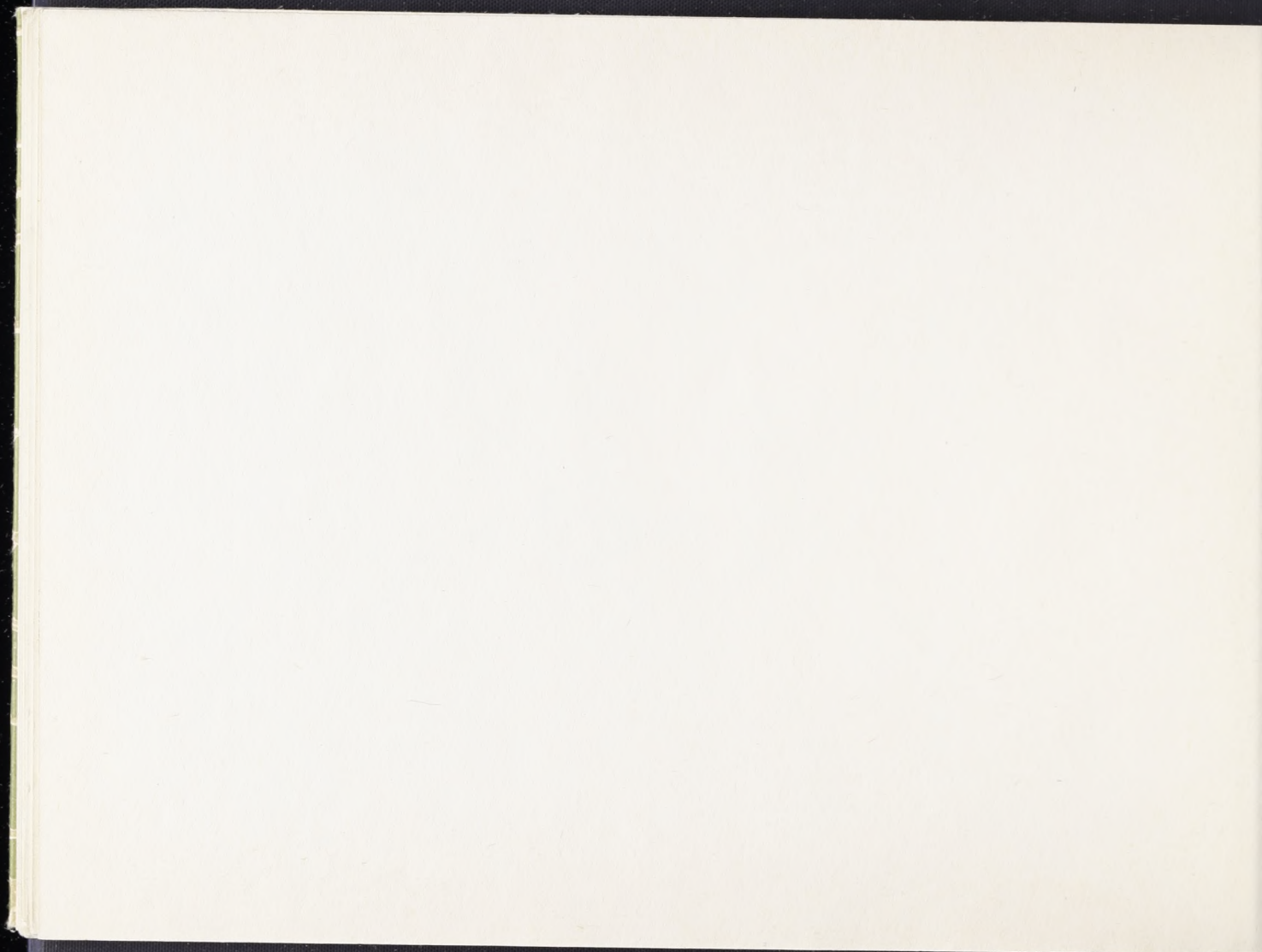

A Ronin-Walkowska
W-wa 2. 12. '86

-500 at

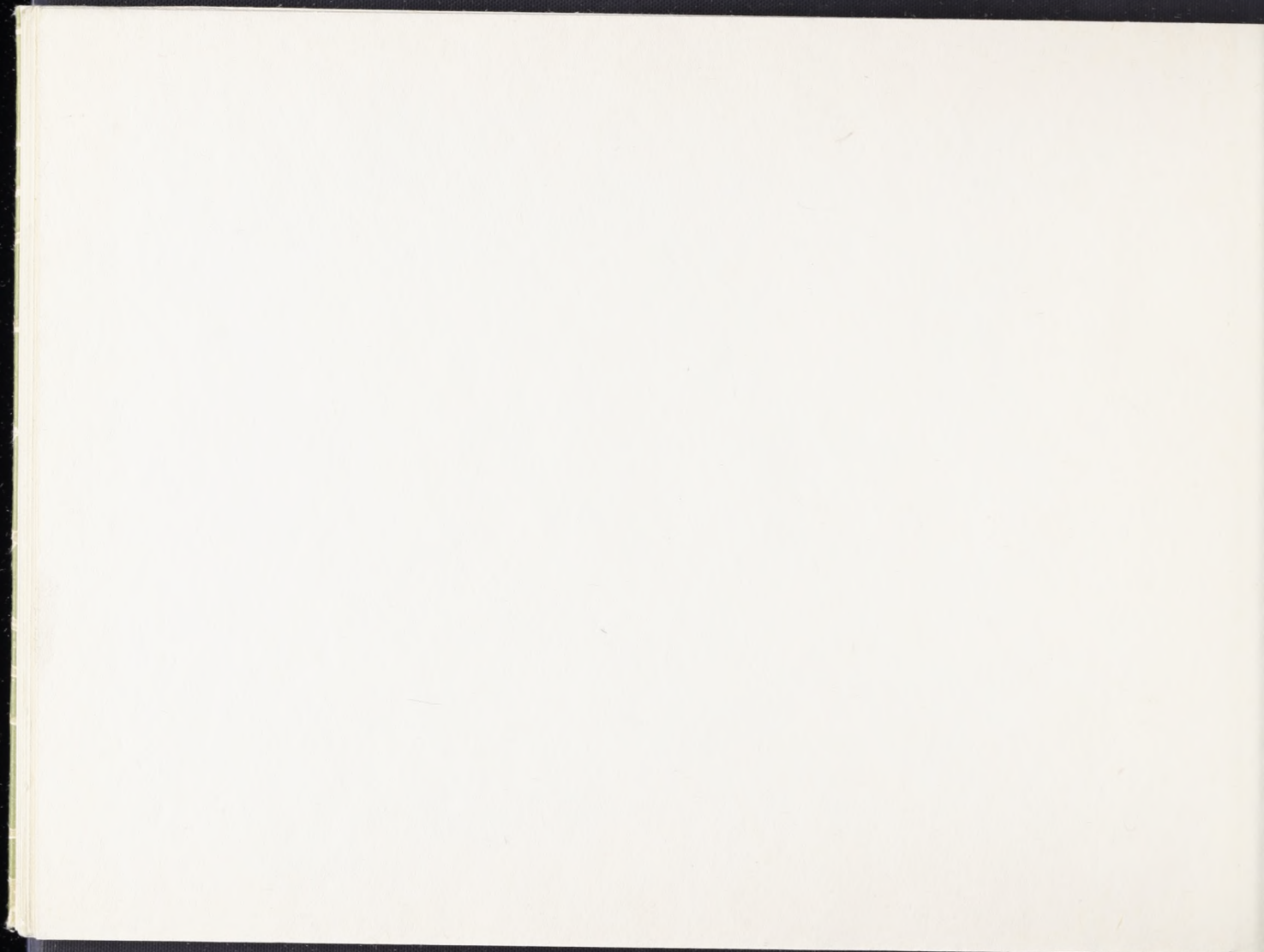

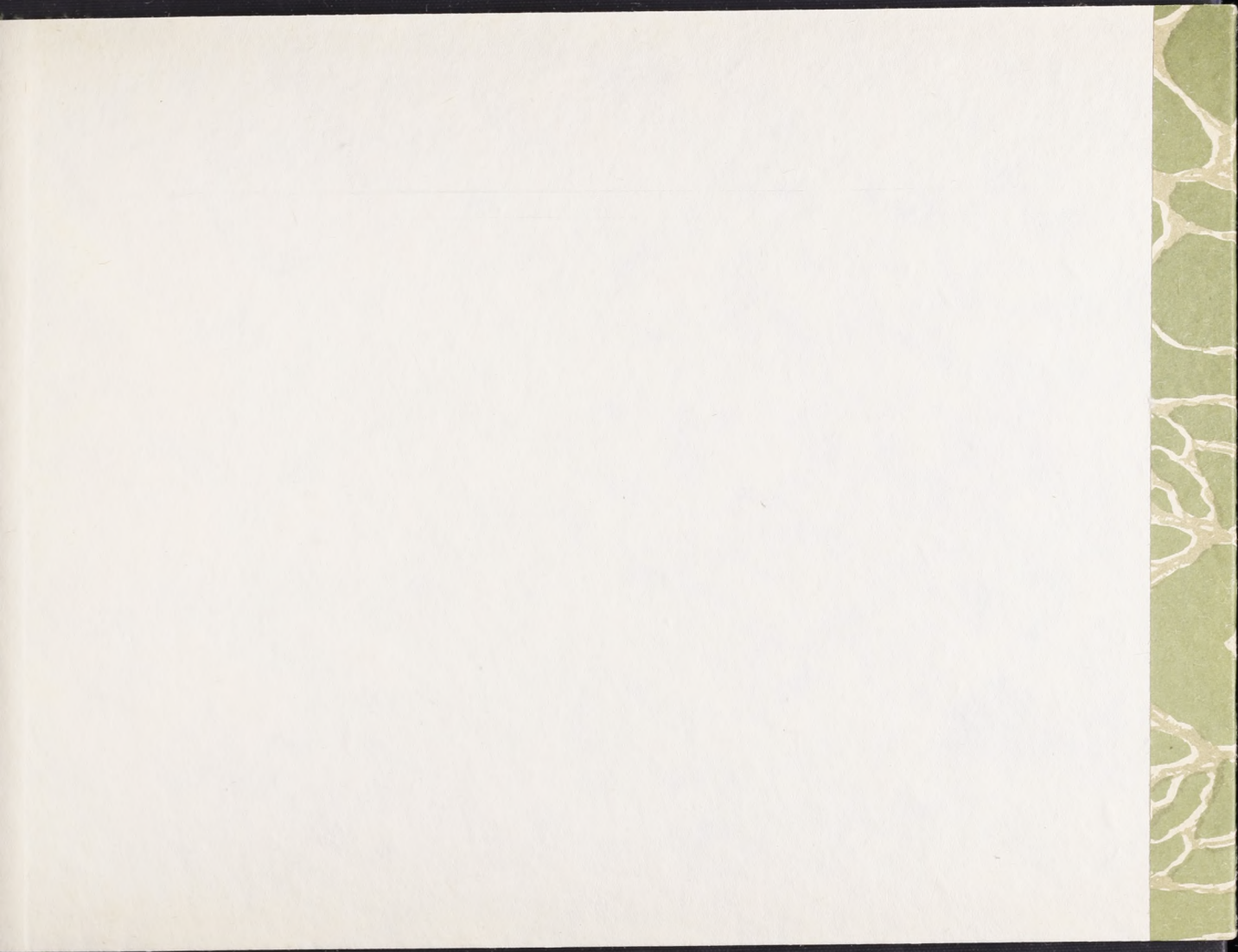

1413105

Biblioteka Narodowa
Warszawa

30001010173242